

поради участието му въ гръцката Завѣра (отъ Мора—Морея—Гърция). Гърцитѣ го наричали „Аспропотамитисъ“, заради подвизитѣ му при р. Аспропотамо (въ Тесалия). Майка му Малама Георгева Драгойчова е внучка на сливенския първенецъ Драгойчо и произхожда отъ срѣдновѣковенъ болярски родъ, който притежавалъ царски хрисовули отъ второто българско царство и султански фермани за соколнишки, войнишки облаги и бащина (земя) въ мѣстността Абланово надъ Сливенъ. Родътъ билъ запазенъ въ продължение на повече отъ 500 години и е далъ редица първенци-общественици, свещеници, учители, единъ отъ които, попъ Протофанъ отъ 1750 г., написалъ родословието му. Има основания да се предполага, че и бащиниятъ родъ на Селимински е билъ войнишки. Проявенитѣ въ редъ поколѣния родолюбиви наклонности, като отличителни черти въ дѣдитѣ на Селимински, виждаме да изпъкватъ силно развити и у самия Селимински.

Презъ 1801 г. бащата на Селимински билъ убитъ отъ тѣлохранителя си турчинъ*), който го придружавалъ въ търговскитѣ му пътувания. Детето-сираче живѣло съ майка си у дѣдо си Герги и баба Драгана, които много се грижели за него. Въ 1807 г., една нощъ, нѣкакъвъ пиянъ и озвѣренъ турчинъ напада дома имъ, но, благодарение на притеклия се на помощъ съседъ българинъ Илканъ, малкиятъ Йорданъ билъ спасенъ отъ турския ятаганъ. Поразенъ отъ това и като узналъ за подлото убийство на баща си, въ неговата крехка детска душа се породили две силни противоположни чувства—омраза къмъ грабителитѣ кръвници-поробители и любовъ къмъ потиснатитѣ сънародници. Тѣзи чувства се засилвали все повече и повече, когато невръстниятъ Селимински наблюдавалъ всѣкидневнитѣ турски злочиния надъ българи и така зави-наги опредѣлятъ непримирността му къмъ безправната турска власть.

Малкиятъ Йорданъ се училъ да чете и пише по гръцки, както тогава се преподавало въ Сливенъ.

Въ голѣмото чумаво, 1812 г., умрѣли майка му и дѣдитѣ му, та останалъ кржгълъ сиракъ и трѣбвало самъ да се погрижи за бъдещето си. Злочестъ и отчаенъ, вече 15-годишенъ юноша, той решава да подири щастieto си извънъ злостастната си родина. На 2 августъ 1814 г. заедно съ търговци роднини и поклонници заминава за Иерусалимъ, да види широкия свѣтъ. Любознателността му

*) Потурченъ българинъ отъ кожаритѣ Гогови.